

[Nyboe Andersen.]

vil vi med Europa? Vi har ikke hidtil haft nogen nævneværdig indflydelse på Vesteuropas udvikling, men nu står vi foran delta-gelse i et omfattende samarbejde mellem 10 demokratiske lande i Vesteuropa. Det er på tide, vi gør os klart, hvordan vi ønsker at Danmarks røst skal lyde i dette samarbejde.

For at begynde med det økonomiske er det vores opfattelse i venstre, at Danmark må virke for at gøre EF til en åben og udadvendt organisation, åben både mod øst og vest og syd. En af de første opgaver, som vi melde sig efter udvidelsen, er jo at videreføre de internationale bestræbelser for at nedsætte toldsats og fjerne andre handels-hindringer, med andre ord få en ny Kenne-dy-runde i gang, og det må i høj grad være på Danmarks linje. Danmark bør også virke for en yderligere udbygning af samarbejdet mellem EF-landene om bistand til udviklingslandene, herunder også om en liberali-sering af handelspolitikken over for disse lande. EF er jo gået i spidsen i denne sag ved at gennemføre omfattende toldpræfe-rencer over for udviklingslandene pr. 1. juli i år, men der kan opnås yderligere frem-skridt, og der skal om få år finde genfor-handling sted af associeringsaftalerne med en række udviklingslande, navnlig i Afrika. Jeg mener, Danmark bør gå så aktivt som muligt ind i denne side af EF-samarbejdet, samtidig med at vi fortsætter, som vi frit kan, udbygningen af vor egen u-landspoli-tik.

Meget aktuelt, dagsaktuelt, er spørgsmå-let om en nyordning for det internationale valutasystem. Danmarks interesse vil efter vor opfattelse ligge i et system med for-holdsvis faste indbyrdes valutakursrelatio-ner og med rimeligt store muligheder for træk på fælles valutareserver, sådan at det nødvendige omsving på den danske beta-lingsbalance i de nærmest kommende år kan blive gennemført uden at bringe kronen ud i kritiske situationer. Jeg er ganske enig med ministeren, når han understreger den dan-ske interesse i at opnå fastere rammer for det internationale valutariske samarbejde. En tilbagevenden til stabile valutakurser er en nødvendighed inden for EF, ikke mindst af hensyn til den fælles landbrugspolitik.

I øvrigt er det vel næppe sandsynligt, at denne landbrugspolitik vil undergå væsent-

lige ændringer i de nærmeste år. Selv om Danmark vil være et landbrugseksporte-rende land i forhold til det øvrige EF, bør det blive den danske linje at arbejde for en konstruktiv politik til løsning af struktur-problemerne i Europas landbrug fremfor at opretholde et prisniveau, der fastholder ineffektive landbrug og fremkalder risiko for overproduktion.

De senere år har set en udtalt vækst i de multinationale virksomheders antal og stør-relse. Dermed er der skabt et behov for en monopolløvgivning og erhvervspolitik, der rækker ud over det enkelte lands grænser. Det er simpelt hen den eneste måde, hvorpå man politisk kan bevare en rimelig grad af kontrol med disse selskabers dispositioner. På dette som på andre områder gælder det, at Danmark er magtesløs i en isoleret stil-ling uden for EF, mens vi som medlem kan få medindflydelse på en konstruktiv euro-pæisk erhvervspolitik.

Noget tilsvarende gælder løsningen af de miljøproblemer, som det moderne samfund står midt i. Vi kan meget vel bekæmpe en række former for forurening ved rent danske foranstaltninger, men dels er havets og luf-tens forurening et internationalt problem, som kun kan løses ved samarbejde mellem en række lande, dels risikerer man, at en særlig omfattende dansk indsats vil belaste vort erhvervslivs konkurrenceevne i forhold til andre lande, og derfor er det vigtigt, at denne store opgave bliver taget op af et udvidet EF så hurtigt og så effektivt som muligt. Netop et lille land må være dybt interesseret i, at der bliver tilvejebragt fæl-les retningslinjer på det område.

Den omstændighed, at vor tilslutning til EF bliver forsinket 10 år i forhold til det første forsøg, der blev gjort i begyndelsen af 1960erne, har i visse henseender gjort det vanskeligere for ansøgerlandene at blive indpasset i det allerede bestående samar-bejde mellem de seks nuværende EF-lande. Men i andre henseender tror jeg nok man må sige, der er blevet skabt et bedre grund-lag for det kommende samarbejde. Jeg tæn-ker på, at 1960ernes udvikling bl. a. som følge af EF-samarbejdet har bragt de seks op på et økonomisk og socialt niveau, der ligger nær ved Danmarks, meget nærmere end tilfældet var for en halv snes år siden. Som resultatet heraf er de grundlæggende